

Universita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta
Katedra výtvarné výchovy

Oponentský posudek diplomové práce
Doc.ak.mal. Jiří Kornatovský

VERONIKA HRADIČKA HOLÁ - MÍSTO SETKÁNÍ

Veronika H.Holá ve své práci předkládá zajímavé téma místa setkání. Volí a uvádí několik základních příkladů, které pro ni tvoří typické ukázky. Částečně postrádám nějaký klíč, podle kterého jednotlivé ukázky řadí nebo užívá. Patrně se jedná o subjektivní výběr ve smyslu líbí - nelíbí.

Jako velmi zdařilou mohu považovat část věnovanou pozdravu, která je výstižná a poučná zároveň. a je tak vlastně zprávou o skutečných možnostech diplomantky.

Trochu mě zaráží chápání chrámu jako místa setkání - snad ve smyslu turistickém?

V. Bromová jako ukázka pro jinakost dle mého pohledu stojí zcela mimo koncept.

V praktické části diplomantka uvádí několik málo ukázek nořících se do tmy. Takže se jedná spíše o setkání světla a tmy. Snaha po civilně dokumentárním záznamu v němž divák jen načítá situace je naznačena a nenabízí příliš mnoho alternativ. Třeba kvalitou snímacího zařízení, nebo alespoň většího množství ukázek, které by poskytly divákovi šanci po ztotožnění se s některou z nich.

Zcela náhodně jsem před nedávnem zhlédl obdobnou studentskou práci ve stejném duchu a chápání.

Jednalo se o parafrázi Manetovy snídaně v trávě. Čtyři mladí lidé na pláži koupaliště. Kamera je trvale bez pohybu v jednom úhlu záběru. Nebyl zde děj, ani slova, jen mlčenlivá monotónní činnost - stále se opakující - jeden si drbe nohu, druhý vchází do vody ale nedochází. Dvě sedí nad košem a rozhlíží se.

Délka záběru jen o něco málo delší než u Veroniky. Nešlo o pobídku k zamyšlení ani potmělou zprávu záhadného obsahu. Přesto ukázka v sobě obsahuje rozměr, kterým udrží naši pozornost.

Praktická část diplomové práce je dle mého názoru určitým mapováním vlastních výrazových možností a formálních variací, které jsou diplomantce vlastní. Zdařilost tohoto pokusu bych nechal na sebereflexi autorky a jejímu tvůrčímu záměru, který sleduje do budoucna.

Veronika H.Holá po dobu svých studií vždy patřila k předním osobnostem v oblasti tradičních výtvarných technik v nichž dosahovala více než nadprůměrných výsledků. Doufám proto, v její návrat k malbě.

Kde, jak se domnívám, lze teprve plně rozvinout některé její přednosti, kterými bylo především monumentální cítění formy - ne tak často vídané u žen - schopnost variací a experimentu nejen ve formě ale i technologii. A to nejdůležitější -vždy dostatečný reflexivní odstup od procesu tvorby. Tento detail - tato maličkost - právě dělá z malíře osobnost. Jsem přesvědčen, že u Veroniky to platí v plné míře.

Okruhy otázek k obhajobě:

1/ Pozornost vzbuzuje didaktická tabulka vazeb – můžete upřesnit, případně zdůvodnit některá Vaše hlediska a volbu uvedených kategorií a kódů, především těch , které vychází z Vašich vlastních pedagogických zkušeností ale také osobního cítění ?

2/ Mohla by jste uvést ještě další druhy pozdravů a jejich formy?

Hodnocení: velmi dobře

V Praze 12.5. 2010